

LUKÁCS GERGELY SÁNDOR – FÉNYROM

Tükröm megvakult.
Éles cserépen alszom.
Fényrom az arcom.

IDŐKERÉK

Vénül

Bánatom velem vénül.
Átvért kendő
sír szívem felett.

Búcsút int

Búcsút int a nap:
bíbortúz bokra lángol.
Fény sötétre vált.

Az éj

Kísért csillagok
ezüst zümmögése még.
Az éj rám zuhan.

Lassú film

Lassú film perreg:
fényarany levél válik
ágtól – földet ér.

Kötözve

Szívem bánatba kötözve.
Csónakban ülök –
parttól ellökve.

Szótlan

Elszótlanodtam.
Borzadó szemem nem
kímél. Jövőmbé lát.

Megint

Bizodalمام felhorgad.
Elborzadó elmém
megint megint.

Volt

Elmém tervek
rügyeivel volt tele:
csillagom a remény.

Vándor

Mint vándorra
esőáztatta ruha:
időm rámfagyott.

Akkor is

Akkor is kitör
majd éj kormából a fény,
mikor nem leszek.

Éjbe omló

Életem éjbe
omló fényesség. Voltam
fűszálon harmat.

*

Életem fénybe
omló éjszaka. Voltam
levélen a fény.

Hullanék

Hullanék mégis:
gyertyák fényverejtéke
homlokom vére.

Hóharmaton

Hóharmaton indultam,
izzó parázsra jutottam,
jajj, jajj.

Jókedvem

Jókedvem immár
odavan: fáradt madár
leívelése.

*

Jókedvem immár
odavan: halott madár
zuhanás-íve.

Odavan

Immár odavan
törikszakad konokságom.
Ellágyulok.

Ében

Hajam holló volt,
majd ében lett, most hóként
hamvad fejemen.

Vágy

Fekszem az ágyon
magányra és társaságra
vágyom. Vágyom?

Időgáncs

Időnek gáncsot
vetni, nem félni, tenni
tenni és tenni.

*

Időnek gáncsot
vetni, nem tanulni, nem
feledni: lenni.

*

Nem tanulni, nem
feledni: időgáncsot
is kicselezni.

Ereszünkről

Ereszünkről már
messze szállt a fecskepár.
Megnehezdedtem.

Vagyok

Vagyok világszem,
és napfénytó. Leszek majd
világúr magány.

Téblábol

Gyöngyéjszínű
alkonyban téblábol kormos
szívű bánatom.

Mint

Mint roham előtt:
a halál acélíze
marja nyelvemet.

Múlás

Múlás hatalma
ellen lőtt szárnyú madár
csupán a szellem.

Idő

Az idő ravasz.
A tél nálam tanyáz, de
tavasz elkerül.

Arcom

Arcom fakó nap
visszfénye. Kedvemen dér.
Hát élhetek még?

Dermed

Rossz kedvem horgad,
dermed ólom ég alatt.
Időm elszalad.

Holnapom

Magányom hulló
kőé. Holnapom múlás
markában verdes.

Virrasztok

Virrasztok éjbe
omló óráim szakadt
partján szorongván.

Tavaszi

Ajkam örömdalt
énekel. Aritmiás
szívem félrever.

Nyár

Szívem fürösztöm –
orgona illat árad.
Elmúlok nyárban?

Nyármeleg

Nyármeleg illan.
Lőtt őz retináján fagy.
Kés éle villan.

Ősz fénye

Ősz fénye illan.
Búza zöldje felzendül.
Fagy-penge villan.

Ősz

Kikapcsolok. Nem
őröl az ész. Szívemben
az ősz elidőz.

*

Itt az ősz itt van
újra. Szomorulhatok
magamba hullva?

November

Árva levelek
még reményben lengenek.
Novemberi szél.

December

Gallérom alá
jégdarabot csúsztattál.
Te vagy december?

*

Ólom égen fenn
fekete ecsetvonás:
varjúszárny verdes.

*

Reggelre kelve
reszketeg füvek hóval
takarták fejük.

Január

Embernek fehér
merengés, hideglelős
vadnak: éhezés.

Tintakék

Tintakék az ég,
de peremén felhő gyűl,
s benne dermedt jég.

Káprázat

Káprázat játszik
velem: magam ifjúnak,
vígnak képzelem.

Sorsom

Sorsom a fogoly
sorsa. Semmi vasmarka
tartja fogva.

Rozsda

Kedvemen rozsda
faltja nő mind nagyobbra.
Apadó élet.

Lekéstem

Mint augusztusban
született gólya kölyök:
mindent lekéstem.

Szarka

A szarka cserreg,
és könnyezni kezd árván
megőszült felleg.

*

Cserreg a szarka,
ködöt permetez őszi
felleg farka.

Vagyok

Vagyok vízesés
robaj, mely halni lázzal
tengerbe rohan.

Cidriz

Ablak: dérhályog.
Hóra halott madár hullt.
Szívmeleg cidriz.

*

Éjjel lecsapott
a dér: fűben és fában
megfagyott a vér.

*

Rőt sarjúgólya:
Nílus-langy iszap helyett
lába dérben áll.

*

Ó alma pottyán
sárba. Álmos rügy moccan
didergve, fázva.

Hullám

Megsemmisülő
hullámként jutok partig,
a nemlét startig.

*

Innenső parttól
túlpartig; el egészen
enyészet startig

Idóm

Arcom ráncában
őrzöm összeaszott lelkem
kék fájdalomát.

*

Elkallódott időm
konok fájdalmát hordja
elém az öregség.

*

Éltem fénybuborék.
Meglátod szétpukkan
nemsokára.

*

Arcom ím leveti
az élet szorító maszkját.
Lelepleződöm.

*

Mikor már arcom
sem fürdetsz fény: mélyen,
mélyen alszom én.

Ütem

Szívem szorgalma
életem ütemét halálba
dobogja.

Hatvanadik év

Időm ellebeg.
Jönnek sötét fellegek:
hatvanadik év.

*

Káprázat játszik
velem: magam ifjúnak,
vígna képzelem.

*

Állok böhöncként
hegyélen. Magom kihullt.
Szélkorbács verdes.

*

Tetterőm csorbul.
Roskátag akarat dől
párnámra. Nyugszom?

*

Gyorsuló időm:
életem, mint homok a
vizet úgy nyeli.

*

Időm s életem,
mint a homokra kiöntött
víz: elszivárog.

*

Vágyemlék ébred
időszántott, rom arcon.
Május sem hevít.

*

Holnapomon vész,
gyorsuló idő emészt-
egy nap csak az év.

*

Arcom fehérül.
Aritmiás szívemben
a múlás készül.

*

Fehérül arcom.
Csitul harcom. Múlás vedd
vissza sors sarcom.

*

Csak télen félem
dérhalott füvek üveg-
jég tekintetét?

*

Létem fáj már a
földnek. Búcsút intek én
füveknek, zöldnek.

*

Sorsom a foglyok
sorsa. Semmi vasmarka
tartja fogva.

*

Rohangálok, mint
a feje vesztett pulyka,
de kés utolér.

*

Ha akarom, ha
nem: életem, mint báb a
bölcsőt levetem.

*

Fogy, fogy a szufla.
Vágytam égve égre. Most
le hideg lyukba.

SORS

Virág

Dércsípte virág –
arcsivatagban könnycsepp.
Elvesztett világ.

Cudarúl

Kicsi korom vár:
álom méze szememen.
Sorsom cudarúl.

Köd

Apadó erőm
tűzét egyre szítom. És
ködöm taszítom?

Mikor

Mikor születtem
pillejégre kerültem-
cidri vacogtat.

Várok

Zord óráknak
előérzetében állok,
s várok csüggeteg.

*

Cipelni évek
súlyosodó terhét és
várni keservét.

*

Méhzizégésű,
vadözönű éveim:
Isten veletek

Sors

Puha-párák, éj.
Róka odú, csont reccsen.
Őzanya áll, sír.

*

Fagy. A víz meghalt,
retináján szürkeség.
Elfagyott gémszárny.

*

Fagy, kristálydér leng.
Nádasban, jégkucsmában
kisgólya halott.

*

Ősz fagytól hőkken.
Vadászpuskából őzre
a halál szökken.

*

Sors: kútba esett
szitakötő verdes fogyó
erő felett.

*

Szél szíjostora
végigvág az arcomon.
Szívem is kihúí.

*

Megcsömöröttem
az élettől: döglött légy
a húslevestől.

*

Lét bódulata
meddig játszol még velem.
Verem vár, verem.

*

Hajam deres szél
lengeti. Levegőm
kitart-e reggelig?

*

Settengő árnyak-
erőszak, vérző tettek
visszatalálnak.

*

Riadt bárányok
szeme. Anyjuk vágóhíd
karámban béget.

*

Fekete hajamra naparany
pergett. Most
dérben áll és vár.

*

Közelítő vész
réme félreveri már
szívem harangját.

*

Arcomat dérszagú
szelekbe mártom,
sorsomat várom.

*

Enyészet szárnytolla
csiklandozza szívem és
agyam. Várj agyag.

Őz

Lövés eldörrent
Őz szemére bánat,
bánat hőkken.

*

Lövés eldörrent.
Rápillézik a bánat
az őz szemére.

*

Lövés eldörrent.
Őz ámuló szemére
ráfagy a bánat.

Emberélet

Az emberélet?
Szitakötő repked a
zuhatag felett.

*

Az emberélet:
villámló ég alatt zeng
pacsirtaének.

*

Az ember sorsa:
villámló felhők alatt
zengő pacsirta.

*

Az emberélet:
villámló felhők alatt
pacsirtaének.

Jövőm

Múltam levetem.
Jövőm léhán feladom.
Jelen nem ereszt.

Utazom

Utazom háttal
a jövőnek. Hústalan
arcom világít.

Árnyék

Hosszú árnyék rám
vetül. Már a tücsök sem
hegedül. Kidúlt.

*

Hosszú árnyék ül
szívemen. Szivárgó
könnyeimet nyelem.

Alszom

Mikor már arcom
nem fürdetsi fény. Mélyen,
mélyen alszom én.

Tetterőm

Tetterőm csorbul.
Roskatag akarat dől
párnámra. (Nyugszom?)

Homok

Gyorsuló időm
életemet, mint homok a
vizet úgy nyeli.

*

Időm s életem,
mint a homokra kiöntött
víz elszivárog.

Ötven év

Voltam verébre
lövöldöző. Most vagyok:
veréb etető.

Hatvan

Időm ellebeg.
Jönnek sötét fellegek.
Hatvanadik év.

Gyorsuló idő

Holnapomon vész.
Gyorsuló idő emészt.
Egy nap csak az év.

Keresztelő

Verőfény, május.
Pacsirta dalra fakad.
Keresztelő van.

Kérésznász

Szerelem: kérész-
nász, mohó haltekintet
célkeresztjében.

*

Az emberélet
kérésznász. Mire feleszmélsz
már ellobbant.

Arcom

Arcomra jelet
vésett múlás karmos ujjá.
Nincs menekvés.

Fáj

Lelkem bolyong a
magasban és fáj, mint
daganat a hasban.

Megfagy

Akkor majd megfagy
retinámon az álom,
utolsó álmom.

Jókedv

Bennem a jókedv
úgy ágaskodik, ahogy
szőr halott hátán.

Hullám

Rohan a hullám,
bőszül, zajlik majd lecseng.
Víznek part eseng.

Alkony

Mikor az alkony
gáncsot vet a fénynek, rőt
félelem éled.

*

Alkony vet gáncsot
fénynek. Rőt félelem éled.
Magányom vacog.

Létem

Létem fáj már a
földnek. Búcsút intek hát
füveknek, zöldnek.

Lendület

Z. lendülete
sodró, mint egy hegyomlás –
betemettetett.

Vízcsepp

A vízcsepp vagyok.
Szélnek, fagynak, Napnak,
homoknak préda.

*

A vízcsepp vagyok.
Szomjas földnek, élőnek
végső menedék.

*

A vízcsepp vagyok.
Haragomba belehal
minden, ami él.

Körbe-körbe

Roggyant gesztenyét
rontó idő üldözi.
Rókát mar menyét.

Facsontváz

Facsontvázak
dideregnek, de álmuk
bódult virágözön.

*

Facsontváz didereg,
álmodik virágözönt:
bódultan feszeng.

Meztelen csiga

Meztelen csiga
is vacogva elvonul.
Őszi eső hull.

*

Meztelen csiga-
menekülés: keserves.
Ősz, eső verdes.

December

Vadgalamb bőre
is borzad. Decemberi
szél nyargalászik.

*

Az ég is szürke,
rongy ruhába öltözött.
Veréb didereg.

*

Köd csontig hatol
Szürke hályog Nap szemén.
Repülő diderg.

Idő

Holtta révült szív,
porladó ész leszünk mind.
Idő kegyelme.

FEKETE SZIVÁRVÁNY

Csendesség kertje

Csendesség kertje
hívogat. Visszafutnék
Anyám ölébe.

*

Csendesség Kertre
dér szítál. Anyám öle
vissza sohse vár.

*

Átjárt a bánat:
figyeltem amint
„elsírósodik” az ég.

*

Szomorú fűz ezüst
szakállán ül a hold –
szüleim sírján.

*

Halottak napja:
bánatégetés-idő
csendesség kertben.

*

Szülővárosom:
harang hangja szerteleng.
Temetésre hív.

Közelít

Közelít az éj.
Hajam ezüst dérben ég.
Hiányzol Anyám.

Hiányod

Hiányod miatt
Anyám rám görnyed az ég,
segítsd emelnem.

Hívom

Rám szakadt az ég.
Omlaszt, repeszt a bánat,
hívom Anyámat.

Akik

Akik neveltek,
kik egén csillag voltam,
fekszenek holtan.

*

Kik nevelőim,
gyámolítóim voltak
mind halottak.

*

Szülők, tanárain,
voltam delelő napjuk,
vagyok emlékező.

Temeti

Idő havába
anyám, apám lábnyomát
szél betemeti.

Őszi eső

Halott Anyám keze
kaparássza a zszindelyt.
Őszi eső.

Csend

Bánatom őrzi
már szívemben a csendet.
Anyám, apám nincs.

Szülőket sirató

Lélek szárnyai
kinyíltak, Anyám repült,
repült az Úrhoz.

*

Anyám emléke:
gyertyasírás temeti
a fényötétet.

*

Anyám: mézízű
szeretet leng felettem.
Fel sem ébredtem.

*

Anyám ajkára méz
cseppen akác gyökérből.
A föld alatt.

*

Anyám szemhéjára
az akác gyökere
is könnyet cseppent.

*

Apám szemében
utolsót sírt az élet,
szíve eldobbant.

*

Meghalt Apám is.
Szívemre ólom ömlött.
Én következem.

*

Sárcsomról még
le sem száradt égető
hiányod Apám.

*

Anyám és Apám
alszik mélyen: piheni
a halál álmát.

Anyám

Meleg tej illat.
Émelyítő múltás szag.
Anyám mivé lettél.

*

Anyám mi voltál?
Világnagy szívdobbanás.
Gyászom megéget.

*

Szívemben jégcsap.
Rám zuhant gyászomból még
tápázkodom csak.

*

Kőkereszteden
könnyeim már fel sohasem
száradnak Anyám.

*

Vadliba rian.
Édesanyám sóhaja
reszket az égben.

*

Daruk krúgatnak.
Édesanyák üzennek
égből fiaknak.

Leltár

Megfagyott véred
elégeti szívemet,
óh Édesanyám.

*

Jajj tíz éve már:
íriszedre hályogjég
pillézett Anyám.

*

Jajj tíz éve már,
hogy íriszed a jégnek
foglya lett Anyám.

Becsukom

Becsukom könyvem.
Anyám versét olvastam.
Pereg a könnyem.

Hiányzol Anyám

Hiányzol Anyám:
sivatagi vándornak
vízcsepp kegyelme.

Anyám volt

Anyám volt már nincs.
Szívemben hiánya ég-
a kincs ami nincs.

Apám

Apám azt mondta:
gyanakodj ha valami
túl könnyen megy.

Tükrömben

Tükrömbe nézek:
apám arcából anyám
néz vissza reám.

Béla

Május, fűhozó,
Béla s én legeltetünk.
Jaj Béla sincs már.

Virrasztok

Virrasztok éjbe
omló óráim szakadt
partján szorongván.

Reszketek

Halotti lepled
lett ablakom függönye.
Reszketek Anyám.

Március

Halott arcára
hólé csorog, feketül.
Március vidul.

Álom

Anyámat látom,
mikor nem fogant benne
még a rák és én.

*

Kormoskék az ég.
Villám cikkan, ég csattan.
Anyám öle véd.

*

Láttalak Anyám.
Az Úr arcának fénye-
az volt arcodon.

*

Láttalak Apám:
arcodon az Úr arcának
fényessége volt.

*

Együtt vagyunk mind:
arcunkon az Úr arcának
fényessége.

ELLENGŐ LÁNG

Ellengő láng

Ellengő láng vagy,
lehanyatló napomnak
homályló fénye.

Mézheteink

Harmat fénylő
szőnyegén könnyű léptekkel
jöttél felém.

*

Kéj harmatcseppje
üdvözült arcodon.
Gyönyörfény tűnve.

*

Elringatóztunk.
Egymásba font testünk:
időtlenység óceán.

*

Szemünk ragyogott.
Láttuk szárnyaló öröm
fénylő árnyékát.

*

Szenderült szívvel
bujkáltunk, éj titkai
közt: unhatatlan.

*

Elbágyadt szívvel
vártuk: cseppen szemünkre
álom méze.

*

Úgy hunyt ki szemünk
fénye: süppedt közös kéj
virradó éjbe.

*

Idő! Kérlek ne
oltsd ki ámuló szemem
felhorgadt tüzeit.

*

Hányszor kértelek
Uram: minden maradjon
örökre így.

Egykor

Virágszirom test
egykor. Ma érett gyümölcs:
illata átjár.

Vártalak

Vártalak. Az éj
borzongató csöndjét
dúlta fel szívem.

*

Nem várok már rád?
Vas ízűre vált csókokod
lehűti szívem?

Margit

Harmattal mosdó,
napfényel törülköző
virág vagy: Margit.

Égi rét

Sanyi és Kriszti
égi rét virágai-
unokáim is.

Szerelmem

Szerelmem harmat
arcát kiszikkasztotta
az idők heve.

Őriz

Fák állottak őrt,
őrizték utam – s szívem
megőrizte Őt.

Érintés

Margitom elnyílt
virág. Érintése újj-
begyembe visszafáj.

*

Érintés áramütése.
Újbegyemben
már áramszünet.

Margitom

Margitom arca:
újbegylenyomat, pohár
homályra fagyva.

*

Veled, s a földi
jókkal, s az élettől nem
tudtam betelni.

*

Markoltam élted
fonalát, de tenyerem
most üres. Üres?

*

Gyermekeink
őrizték utunk – s szívem
megőrzött téged.

*

Szerelmem virul.
Fent pacsirtaének zeng.
Enyészet hőkken?

*

Kikelet emlék
reszket bennünk, felzendül.
Utólszor immár?

*

Margitom meg én,
két dér forrasztott levél.
Földet együtt ér?

Nem az

Szerethetem-e
vajon azt, aki voltál
ha nem az vagy már?

Olvad

Szívemre fagyott
szerelem jégvirága
olvad. Élek még.

LELTÁR

Leltár

Méhzizegésű
lugas, vadörömű évek-
Isten veletek.

*

Telem közelít
hajam ezüst dérben ég,
üveghang sikolt.

*

Ahová lépek:
madárnyom vérezte homok.
Egem komorlik.

*

Nap szemén hályog.
Konok köd ül a tájon.
Fény homályba mar.

*

Szánkóm talpain
tovasiklanak éveim.
Szakadék közel.

*

Pedig egykoron
jövömmel volt vemhes
minden az ég alatt.

Ez voltam

Madarak röpte,
tűcsök hegedű, izzó
sóhaj. Ez voltam.

Termett

Bánatom, s kedvem
megtermette az ész s a
szív gyümölcseit.

Délután

Megöregszem, mint
a délután. Nyílik
életem aranykönyve.

Csikókorom

Tehenem legelt –
ökörnyál ezüst szálait
szellő sodorta.

*

Meztelen talpam
képét nyomtam a porba.
Tehenem figyelt.

*

Eleven voltam
és kemény, mint a vasék:
gyerekkorom, nyár.

*

Május, május int.
Csikókorom elköszönt.
Sohse jön megint.

*

Mézfű illata
leng búza tarló felett.
Talpam: túske, vér.

*

Víg kedvem roskad.
Csikókorom itt hagyott.
Sörényemen dér.

Cini

Rigóm, hajnaldal.
Lenyugvó napom éke.
Fény retinámon.

Sanyi

Fogyó erőm ki
nem apadó kútja:
őszülő, szép fiam.

Unokám

Fa húsén alszik
unokám, arcára az
akác szirmot szitál.

Ádáz

Bárhogy röstellem.
ádáz jobbítás ellen
is kell a szellem.

Sóhaj

Madarak röpte,
tücsök hegedű, felizzó
sóhaj. Ez voltam.

Csattanás

Alkohol mámor-
csattanás. Mintha minden
mással történe.

*

Alkohol viselhetetlen
könnyűsége.
Csattanás. Vége.

*

Tudni és félni:
törékeny jussom csupán
a megérkezés.

VILÁG

Kanári

Könyöklök trópusi
szelekbe, égek
napmáglyára kötözve.

*

Felettem pálma
lengeti januári nyár
vidám zászlait.

*

Pálmák csattogó
zászlai felett virít
a kikelet.

*

Mint játszik a fény
-jövőm játszott velem így-
pálma levelén.

Óceán

Összeér ég, víz.
Egyik magas, másik mély
és kék, kék, kék, kék.

*

Kék ég kárpitján
sirályok keringnek ten-
gerszél körhintán

*

Hószín szárnyakkal
lomha darvak csapata
ír jelet kékre.

*

Aludttejjé alvadt
felhők alatt a sirály
párjáért kiált.

*

Elvesztett kedvem
rí fehéren; jaj hová
tűnt az éden.

Szörf

Fekete fóka-
forma szörfösök hullám
elé eveznek.

*

Egypár pillanat
kegyéért órákon át
vívnek, küzdenek.

*

Néhány megváltó
pillanat öröméért
ezt tesszük mi mind.

Norvégia

Élők házait
is fű borítja, nemcsak
a halottakét.

*

Táj szíve pirosat
dobban egy-egy magányosan
álló lakban.

*

Rét sörény lobban.
Vízészaj hal el
hideg fjord habon.

Diktátor

Diktátor vérben
gázol. A pribékek
fejekkel labdáznak.

*

A nép apja
vágóhídra hajtja,
az ellenségeit (is).

*

Az őrület vért
okád – ártatlanokét.
Remény vedd magad.

MAGYARHON

Újra

Megözvegyül szívemben
a bánat: újra látom
vergődő hazámat.

Repce

Sárga virághab
öntötte el a tájat,
naparany sápad.

*

Sárga virághab
ömlött végig a tájon:
anyaföld visszfény.

Ébreszt

Ott ahol lakom
rigóének ébreszti
álmos ablakom.

Tavaszcsetje

Tavaszcsetje
zöld reményt festeget
didergő egekre.

Kikelet

Fűben-fában a
nedvek reményt vermének:
kikelet zálog.

Március

Lerázva hóterhét
égbe veti magát
a fenyő ága.

*

Harangvirágkék
az ég, márciust lobbant
a fákra a fény.

*

Fotonár ömlik
retinámra. Fellobbant
március fénye.

*

Szél hátán csattog
a fűzfavessző sárga
ága. Március

Napkelet

Arcom mártottam
rét felett pirosodó
pára lehébe.

Április

Akác csontváza
elmerül lombja bozont
sátorában.

*

Tűzzel játszanak:
a Nappal leveleznek a
füvek,bokrok, fák.

*

Táblák szélein
kőkény menyasszonyok
menyegzőre várnak.

*

Örömkönnyet ont
az ég. Nap csecsén levél.
Simogat a szél.

*

Látod-e: az erdő
tisztásán aranyeső
igézi a napot?

*

Alkonyi szél szórja
szét a kihúnyó nap
skarlát színeit.

*

Fácán csibéit
zölddel harsogó búza
jóságosan rejti.

Május

Naparany ömlik.
Fehér felhőzások lo-
bognak. Május van.

*

A fák virágra,
a szerelmesek dalra
fakadnak. Május.

*

Virágok, füvek
szortyogatva isszák a
felhők langy vizét.

*

Mosdik a reggel.
A hajnal tejében
fürdik az erdő.

*

Kutyám szemében
Kiűzhetetlen hűség
Május marasztal.

*

Szerelem virul.
Fent pacsirtaének zeng.
Enyészet hőkken.

*

Vágyemlék ébred
időszántott rom arcon.
Május melegít.

Június, Magyarhon

Állok, ámulok
akác szirmözönben:
magyar június.

*

Akác szirmár
arcomra hull földre száll –
tavasz végszava.

*

Sétál a nap a
világ felett. Akác-
szirmeső pereg.

Akácvirág

Vajon mi lehet?
Hó zuhog júniusban?
Akác szirma hull.

*

Akác virága:
szírom felhőket terel
június szele.

*

Akác virága:
június menyasszonya,
nyári hó húse.

*

Elvirágzott az
akác. Hópettyes lett arcom
és a ruhám.

Naptól

Naptól fénykölcsönt
vett fel, azzal udvarol:
szentjános bogár.

Július

Kitikkadt füvek
nap hevétől lankadnak.
Tombol július.

*

Aranytűzben lángol
a határ, búzatenger
aratásra vár.

*

Még alszik a por
az úton, harmat tartja
fogva. Hajnalog.

Tücsök

Szerelmes tücsök,
csillagoknak hegedül.
Nyárest, aratás.

Nem

Őszi fény köröz.
Hulló almát szára már
nem marasztalja.

Október vég

Nézd csak mint zsezseg
a nyírlevél. Életáram
hogy bizsergeti.

Moccan

Ó alma pottyán
sárba, álmos rügy moccan
dideregve, fázva.

Kihamvad

Ősz lángja perzsel.
Kihamvadt levélsereg
fákról lepereg.

Őszi eső

Vízszállal szótt szürke
rongy: őszi eső suhog.
Hegyet takar.

Október

Hullni vágyó bogyók
vérezik a bokrot.
Október lángol.

Börzsöny

A Börzsöny szürke
felhő kabátot öltött –
didereg mégis.

November

Nap heve kihúnyt.
Ősz lába üszkösödik.
Szél meleget lop.

*

Köd szőtte szürke palást,
vacog benne november
este vén teste.

*

Hegy fején vörösréz
korona koromba vész.
Elsteledett.

*

Homály motoz a
fák alatt. Szívemben
sűrűl a sötét.

Fagy

Fű, virág lankad
fagy bárdja taglózta le –
dérütött reggel.

December

Voltam zsarátnok.
Vagyok kihúló hamu.
Mi leszek holnap?

Hópehely

Pillámra száll egy hó-
pehely, hogy ne a sárban
enyésszen el.

Téli reggel

Téli reggelen
felszikrázik a fehér,
fagyott hó felett.

*

Tintakék az ég.
Szikrákat lobbant a fény-
fagyott hó felett.

Állatvédő

Bár állatvédő
vagyok, de ha szúnyog csíp
mégis lecsapok.

Táj

Alkonyat üszke
szítál a tájra, mintha
sajogna, fájna.

Voltam

Voltam jobb hazát
tervező ritka gondolat.
Ma: konok kérdező.

*

Voltam és vagyok
délibáb ellen lázadó,
jóért ágáló.

*

Voltam vakeszű
konok. Vagyok reszkető.
Leszek föld, homok.

Magyar sors

Szívemben tanyát
ver a bánat: látom vergődő,
árva hazámat.

*

Rügy bontakozna,
tél szorítása enged.
Kavalyfagy lecsap.

*

Érzem magányos
fák sóvárgását erdő
oltalma után.

Porszívó

Óvatosan lépj,
beton alatt is őszöd
porszívó dobog.

Hazám

Hazám holnapját
maszatolja szerteszét:
pogány az igét.

*

Kiköpött gondolat.
Félbehagyott mozdulat.
Törtzárnyú akarat.

*

Vergődő hazám,
fekete szivárványra
vagy felfeszítve.

*

Emészt a bánat,
mert félttem lőtt szárnyal
vergődő hazámat.

Jászárokszállás

Jászárokszállás-
háború marcangolta,
mikor születtem.

*

Jászárokszállás-
fénymezőn kószált, könnyű
légben a lelke.

*

Jászárokszállás-
ősök pora, szüleim
elnyílt virága.

*

Jászárokszállás-
jász szívemnek mentsvára.
Fogadj magadba.

FOHÁSZ

Áldlak

Áldlak Uram én
Téged: naparanytallér
a fizetségem.

*

Atomjaimig
szétrobbantó enyészet:
rád várok Uram.

Amíg

Tarts meg Uram amíg
csak lehet jeges vizek
felett. Amen.

Hazavár

Éjszakám vénül.
Világosság napja kél.
Az Úr hazavár.

Hersegő

Tehenem nyelve
hersegő fűvel telve –
mező megszentül.

Immár

Tervrügyek, gondolat
csírák-búcsuzom. Immár
Isten véletek.

Hitem

Hitem tördeli
félelmem beton falát.
Mi van odaát?

Köszönöm Uram

Köszönöm: Uram
haragom hevét megint
lelohasztottad.

*

Köszönöm Uram:
Anyámmal álmodhattam,
aki rég halott.

*

Köszönöm Uram:
Apámmal álmodhattam,
aki rég halott.

*

Köszönöm Uram:
Öcsémmel álmodhattam,
aki rég halott.

*

Könyörgök Uram:
álmodhasson felőlem,
kit úgy szerettem.

*

Könyörgök Uram:
találkozhasson velem,
kit úgy szerettem.

Ámulok

Ámulok Uram,
ámulok: nemsokára
mégis elmúlok.

Templomban

Templomban ültem
Kinyílt szívemben részvét-
virág: a szeretet.

Készület

Éltem készület
örvendve és remegve,
örök időkre.

Aludnék

Aludnék Uram.
Múltam, jövőm feledve.
Uram aludnék.

Vagyok Uram

Vagyok Uram, de
nem jobban. Avaron Anyám
könnye koppan.

Hitem

Múlás hatalma
ellen szárnyas szövetséges
erős hitem.

Hetvenedik év

Időm ellebeg.
Jönnek fényes fellegek.
Uram itt vagyok.

Jégcsend

Jégcsendben fekszem.
Szívem porrá dobogta szét
vágyam lakhelyét.

*

Jégcsendben fekszem.
Avar neszt sem hallja
szétmállott fülem.

*

Jégcsendben fekszem,
de az Úr fényessége
lelkemen ragyog.

Leszek

Vagyok múlandó.
Leszek lengő lélekláng.
Az Úr hazavár